

J. Colmgrusvan.

De 179. - E

Karta

öfver

HOLMGRUFVAN

i

Griftkytte socken och Örebro län.

Efter en äldre karta och på grund af egna mätningar, afslutade den 13/6 1887

affattad år 1887 af

Birger Santesson

dertill behörig enl. Kongl. Com. Coll. res. den 27 Mars 1885

Beteckningar:



Svartmalm



Kalksten



Arlerskiffer



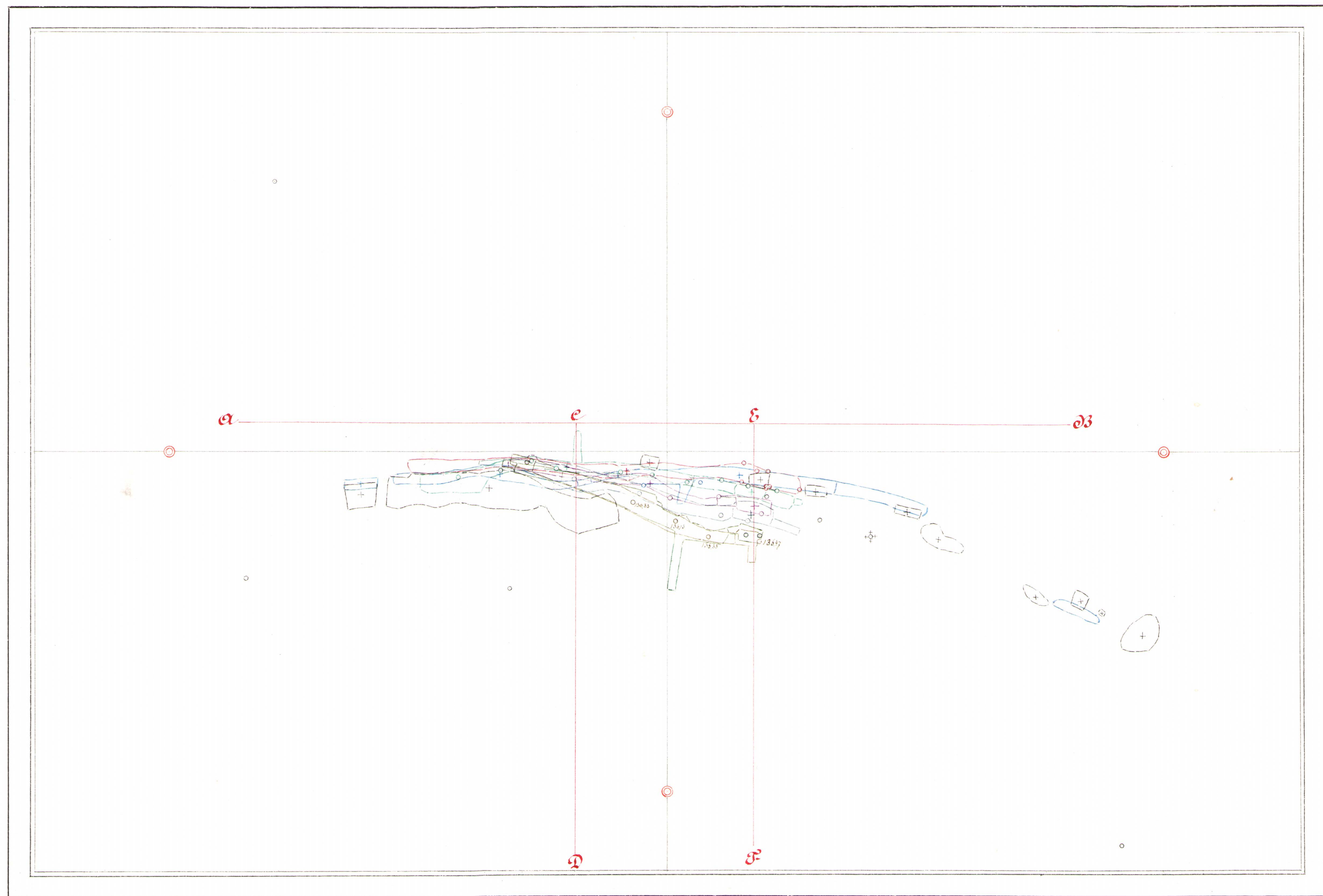
Lagerarter

Skala 1:800

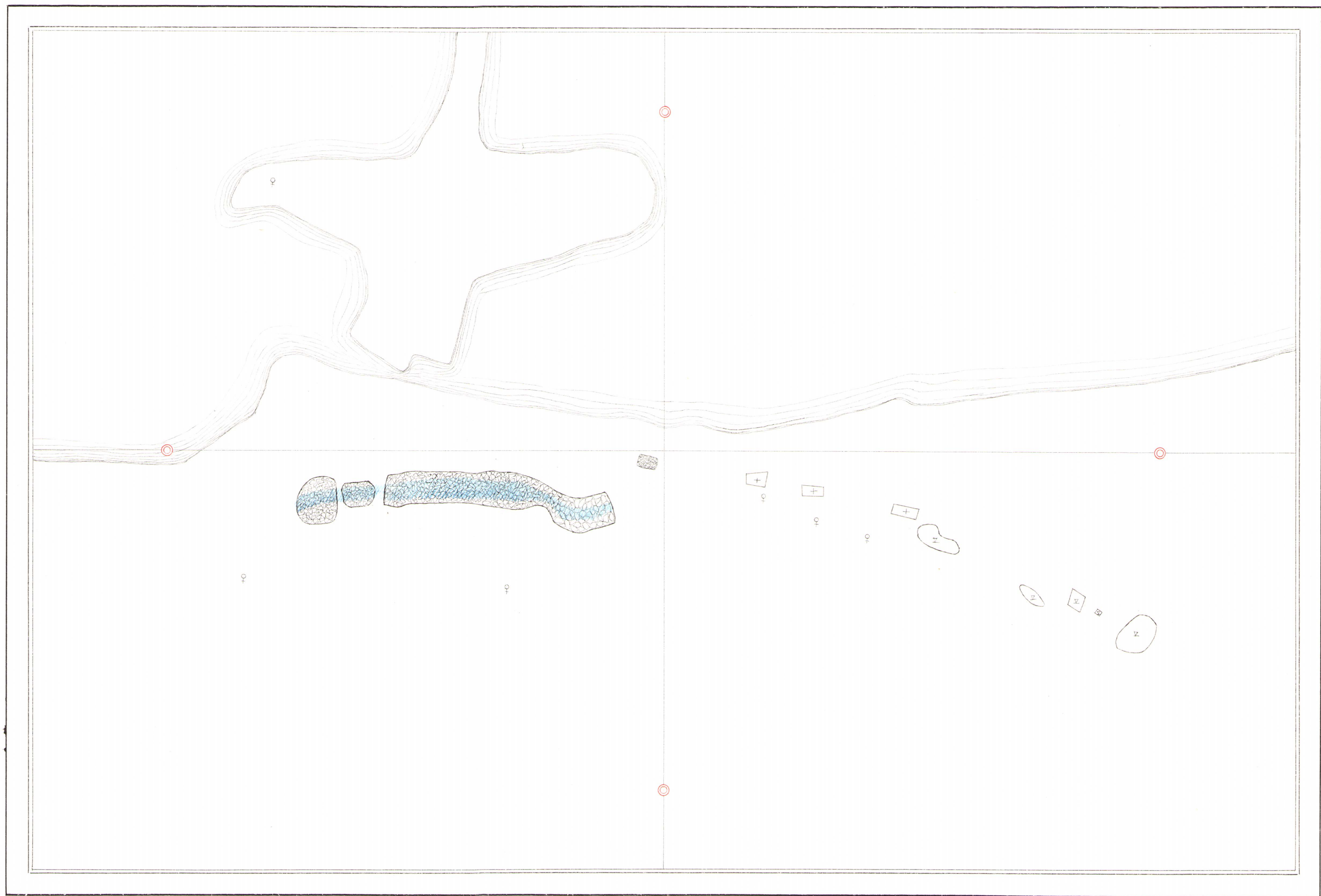
Ö: 179

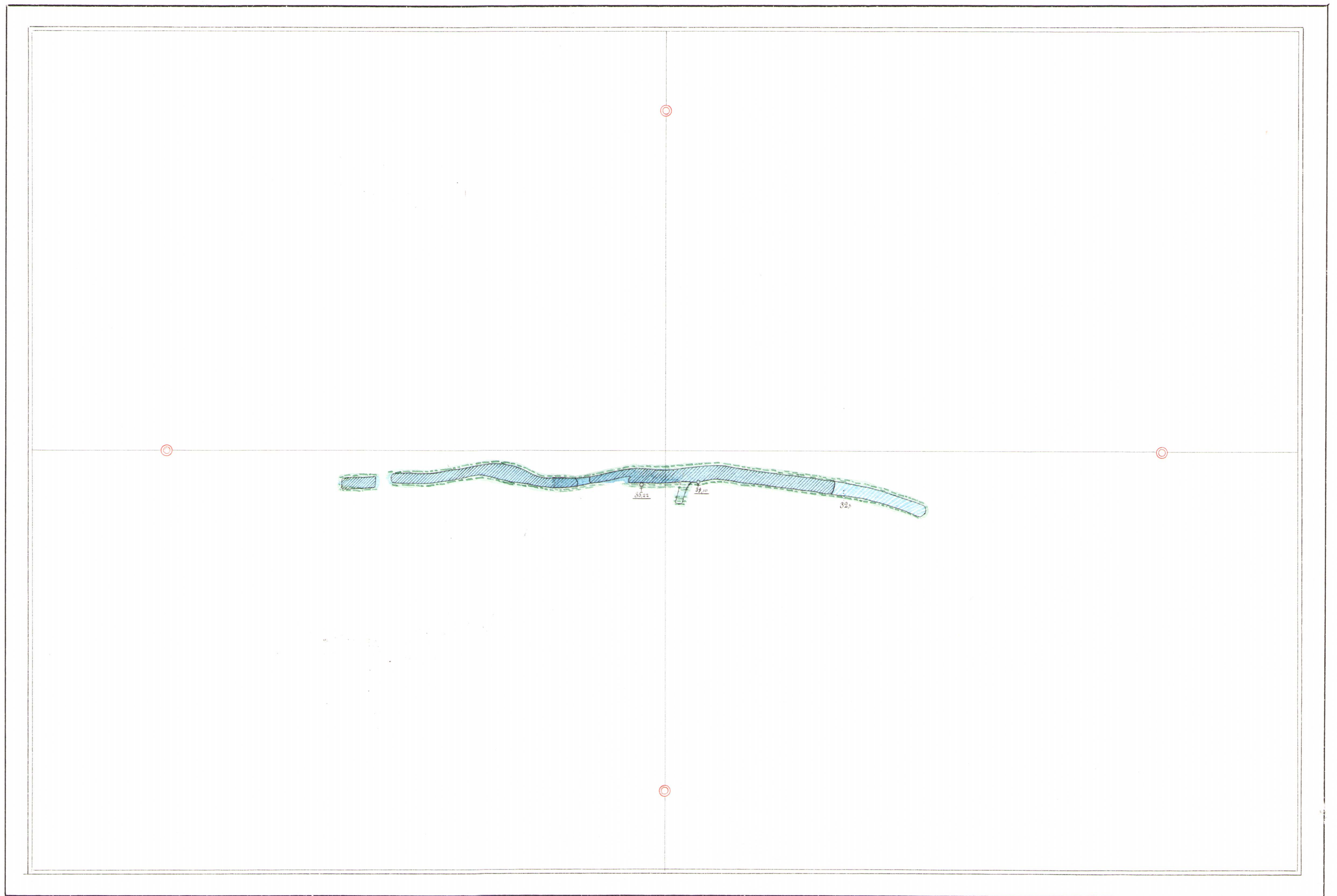
Kompletteringsmätningar till denna karta.

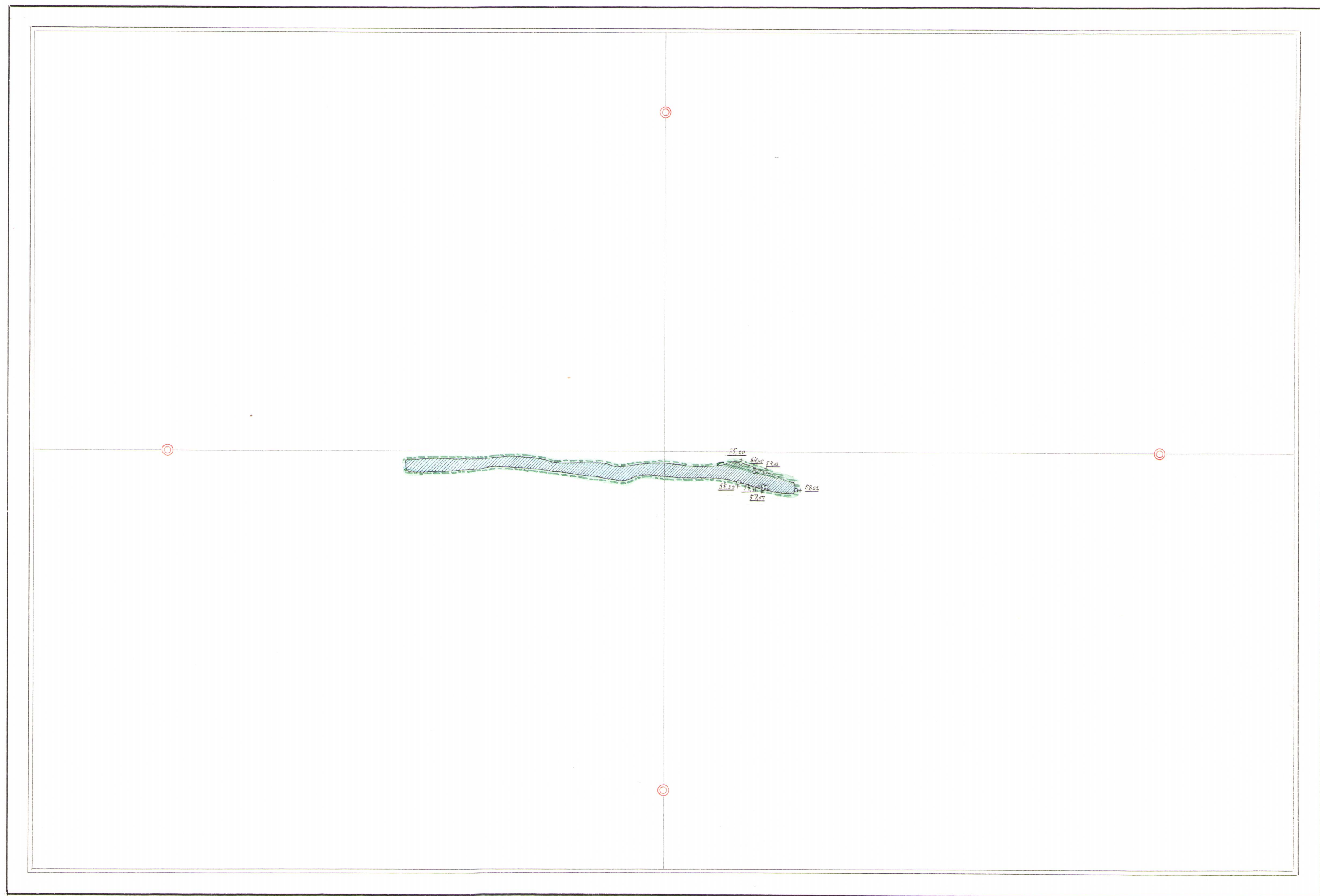
för tiden		Fertigställd af	Inlagd i denna karta	
från och med	till och med		af	den
18 ¹³ / ₆ 87	18 ⁸ / ₁₂ 88	Karl Kjöjer	C. H. Mannesbäck	18 ⁵ / ₃ 89
18 ⁸ / ₁₂ 88	18 ²⁰ / ₁₂ 89	K. Kjöjer	C. H. Mannesbäck	18 ¹⁶ / ₄ 90

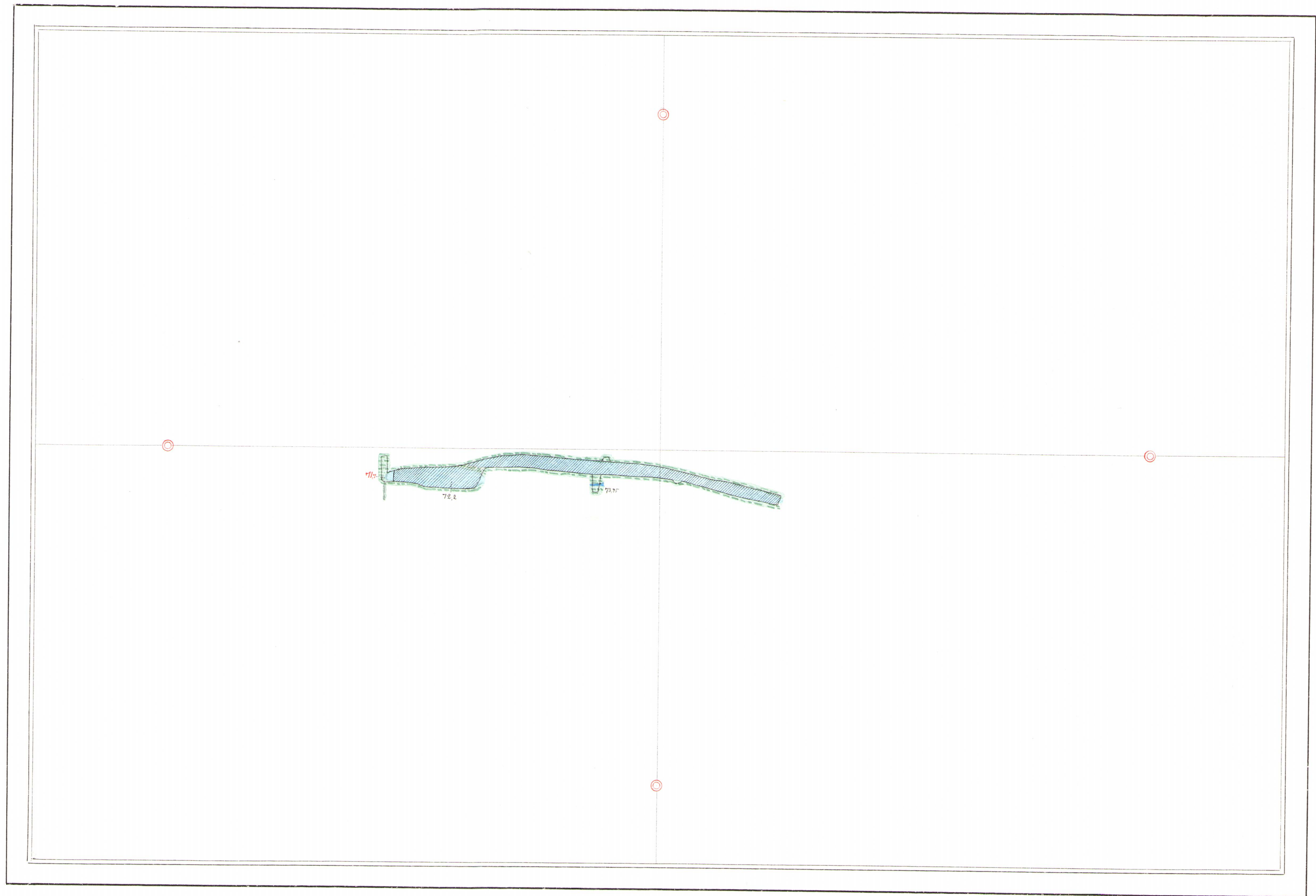


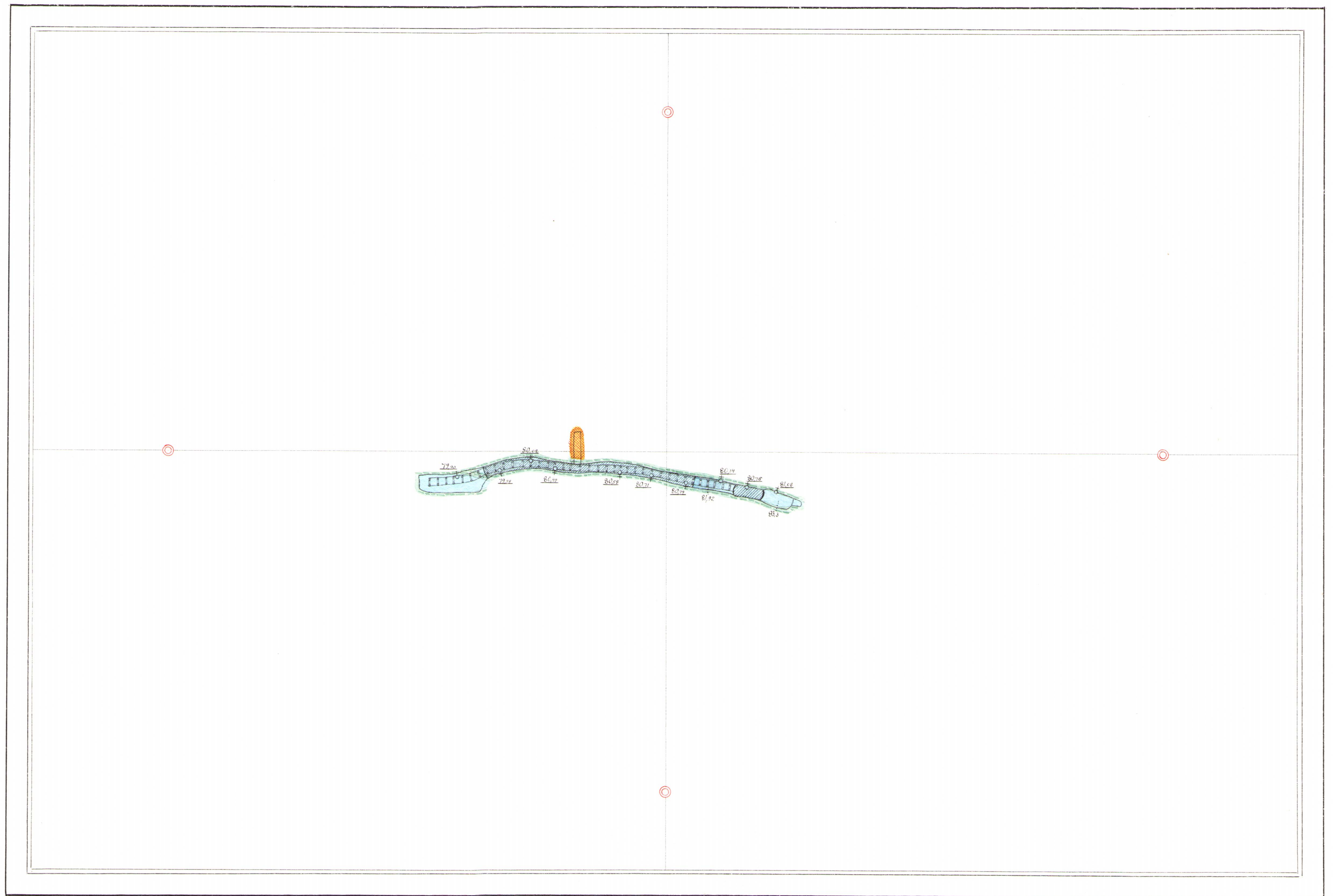


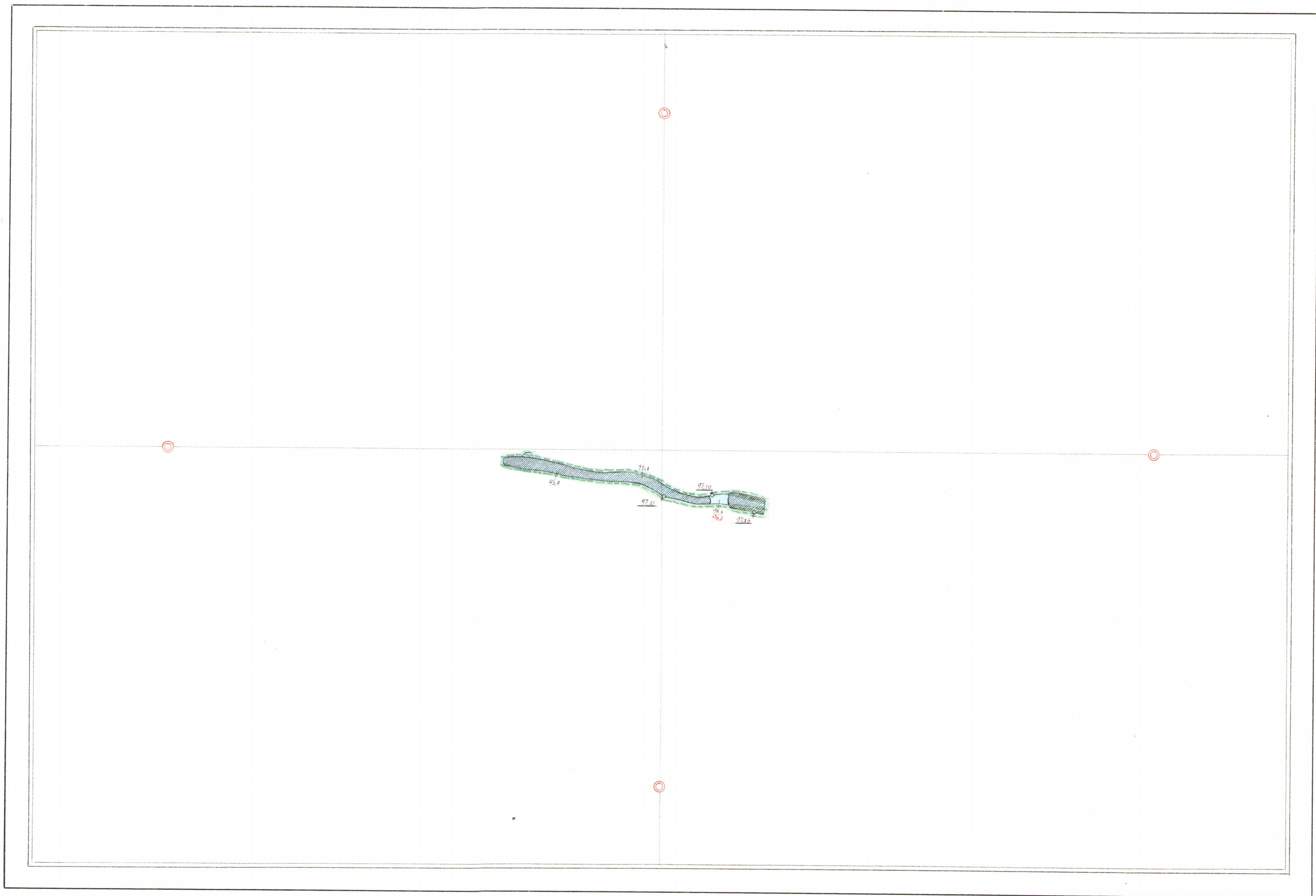


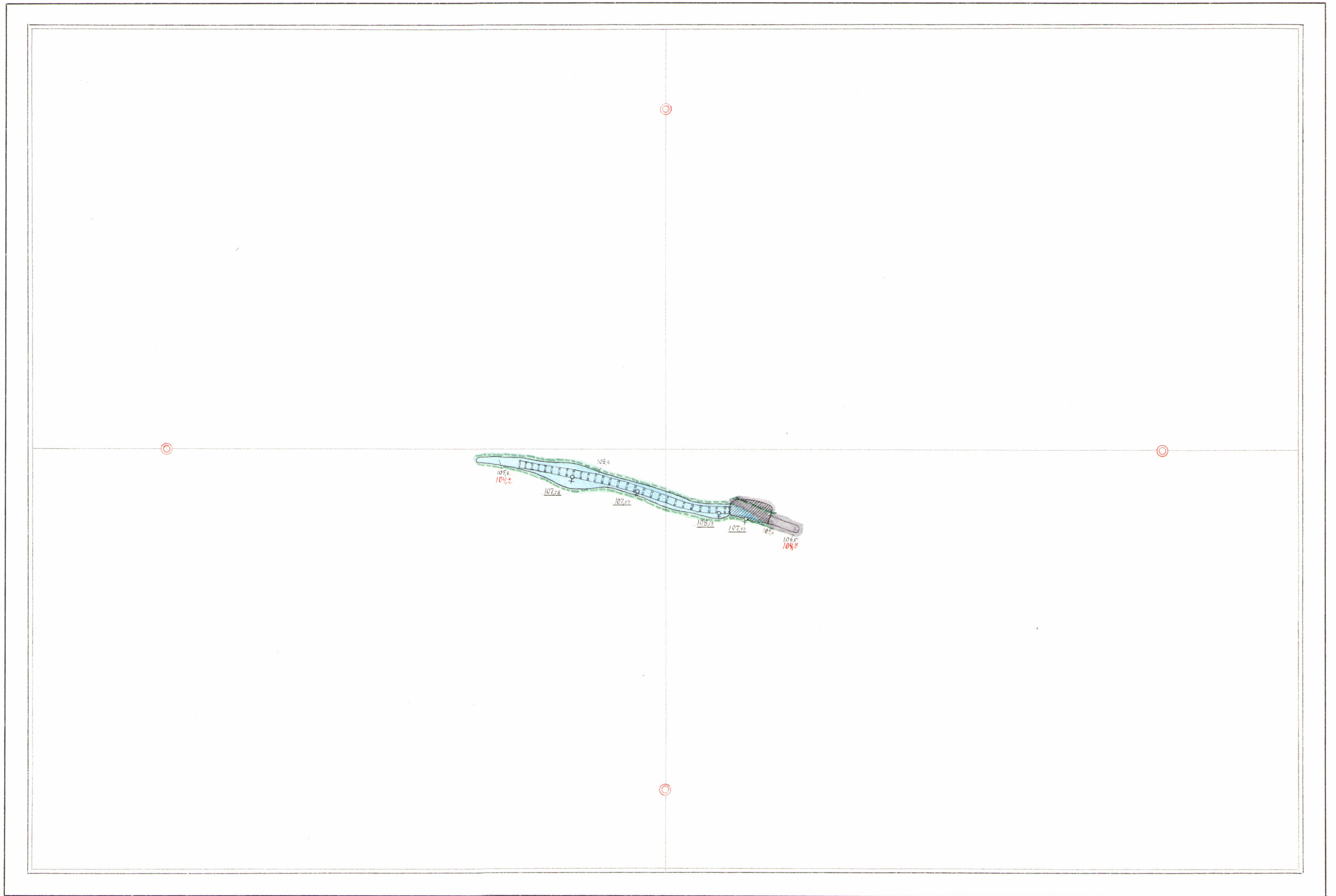


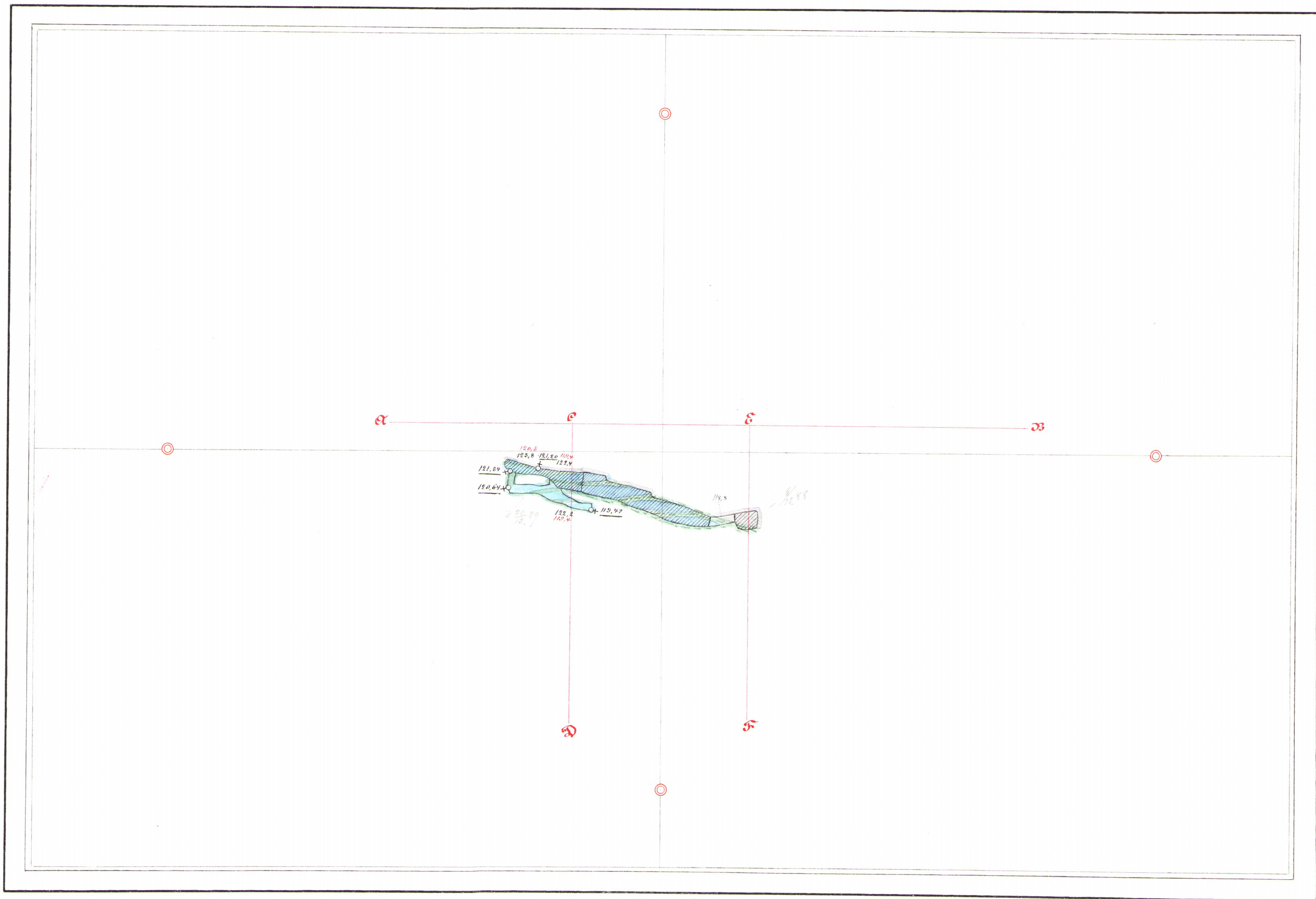


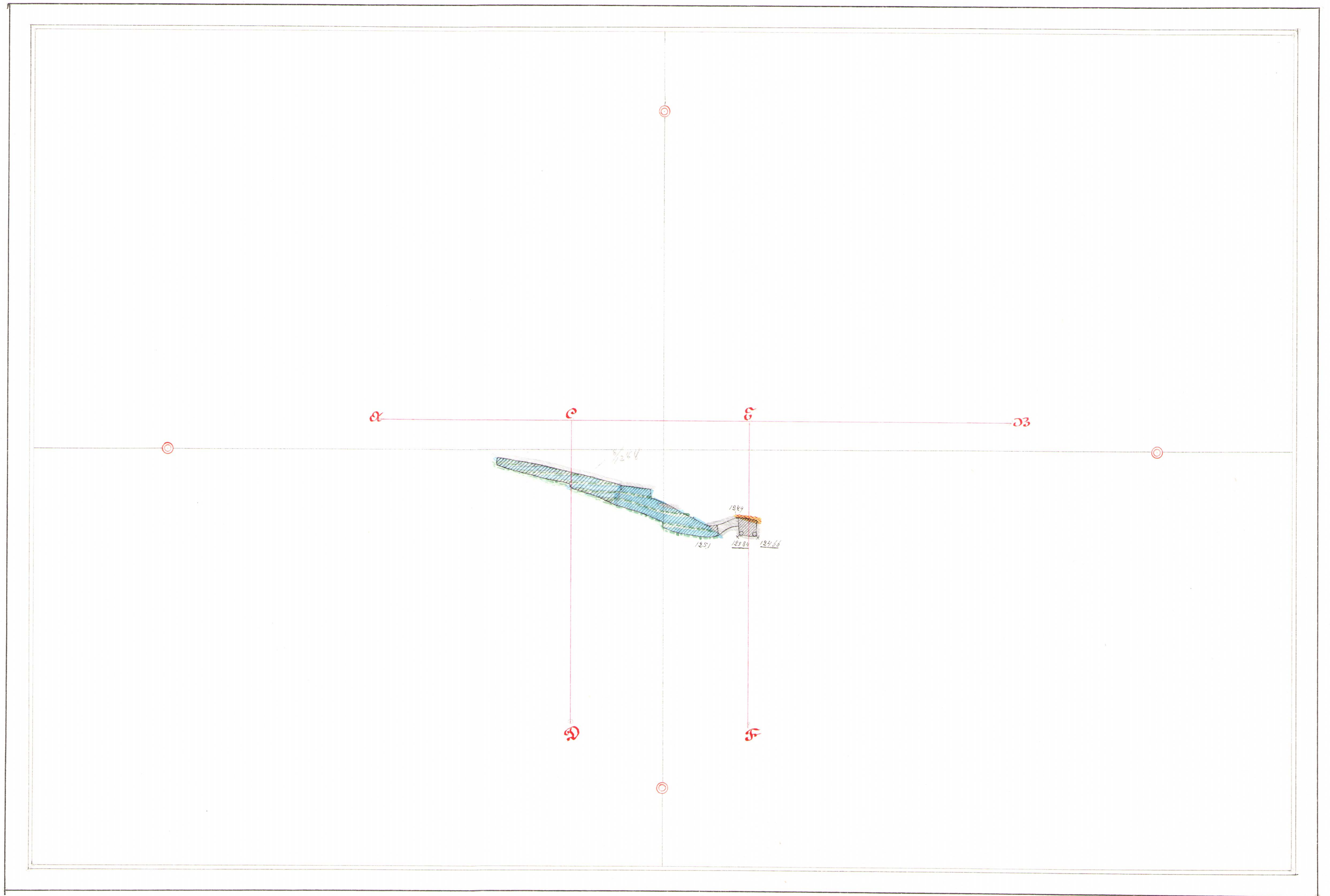


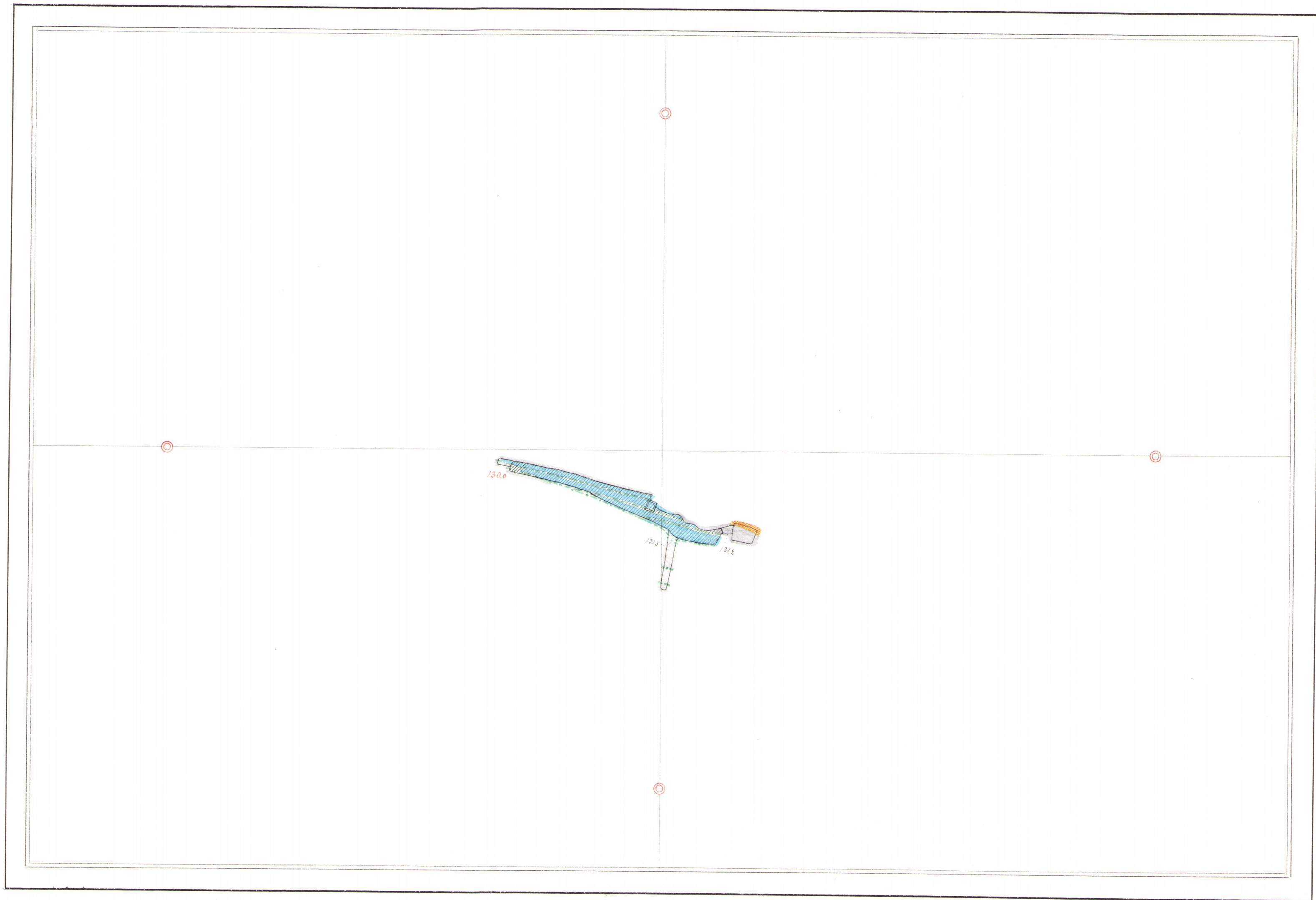


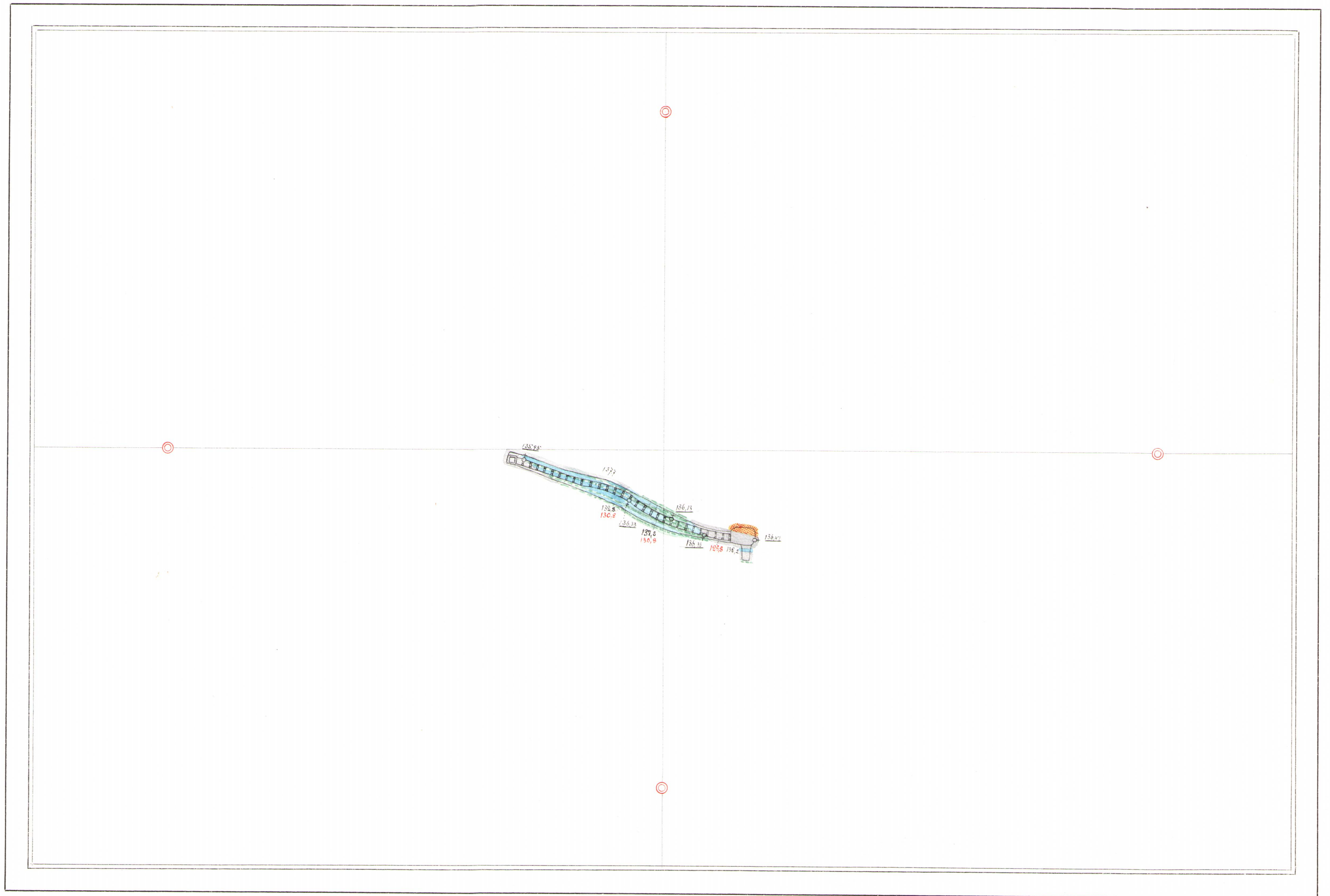












Längsprofil

0 meter

20

40

60

80

100

120

140

160

0

20

40

60

80

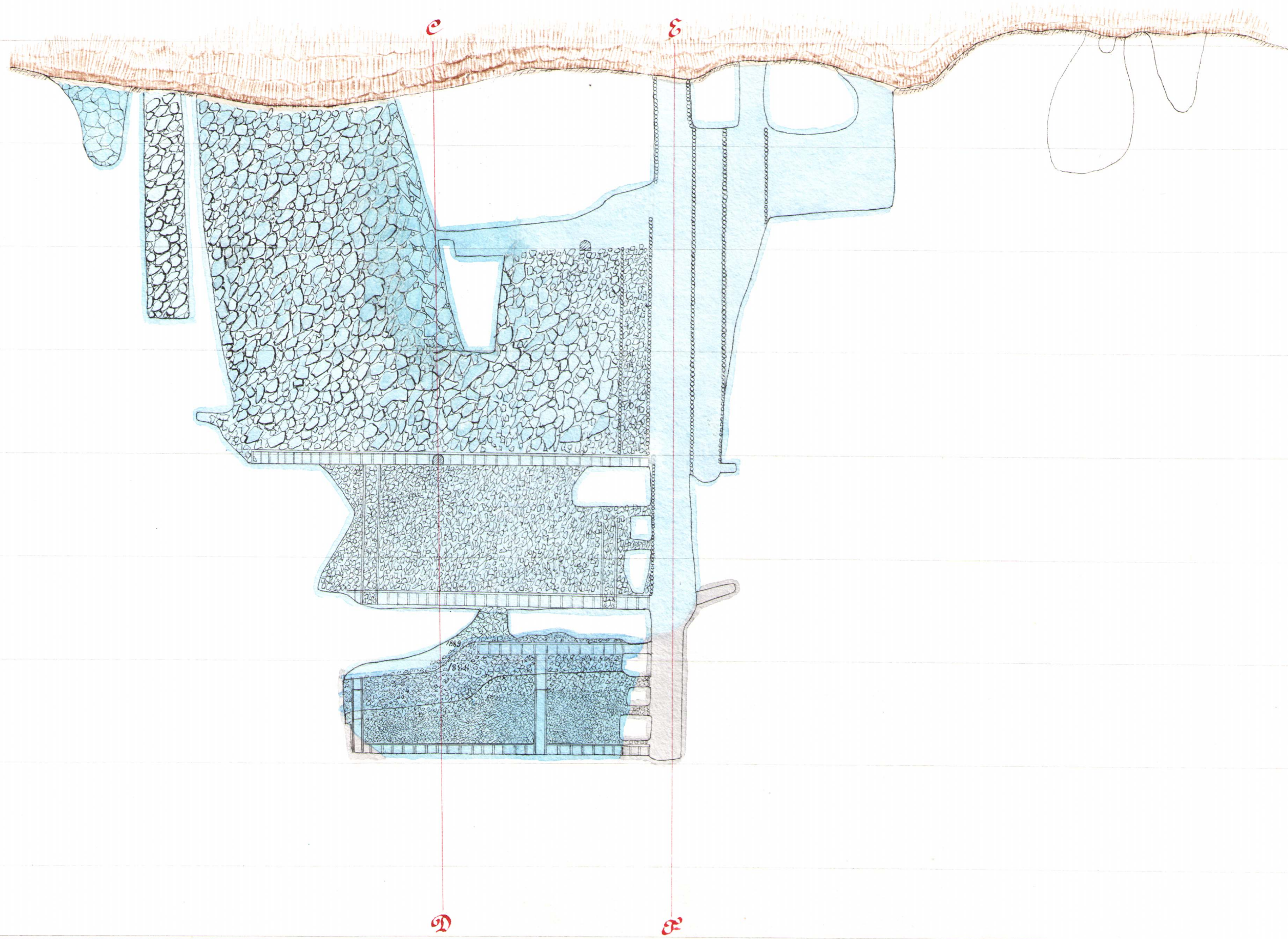
100

120

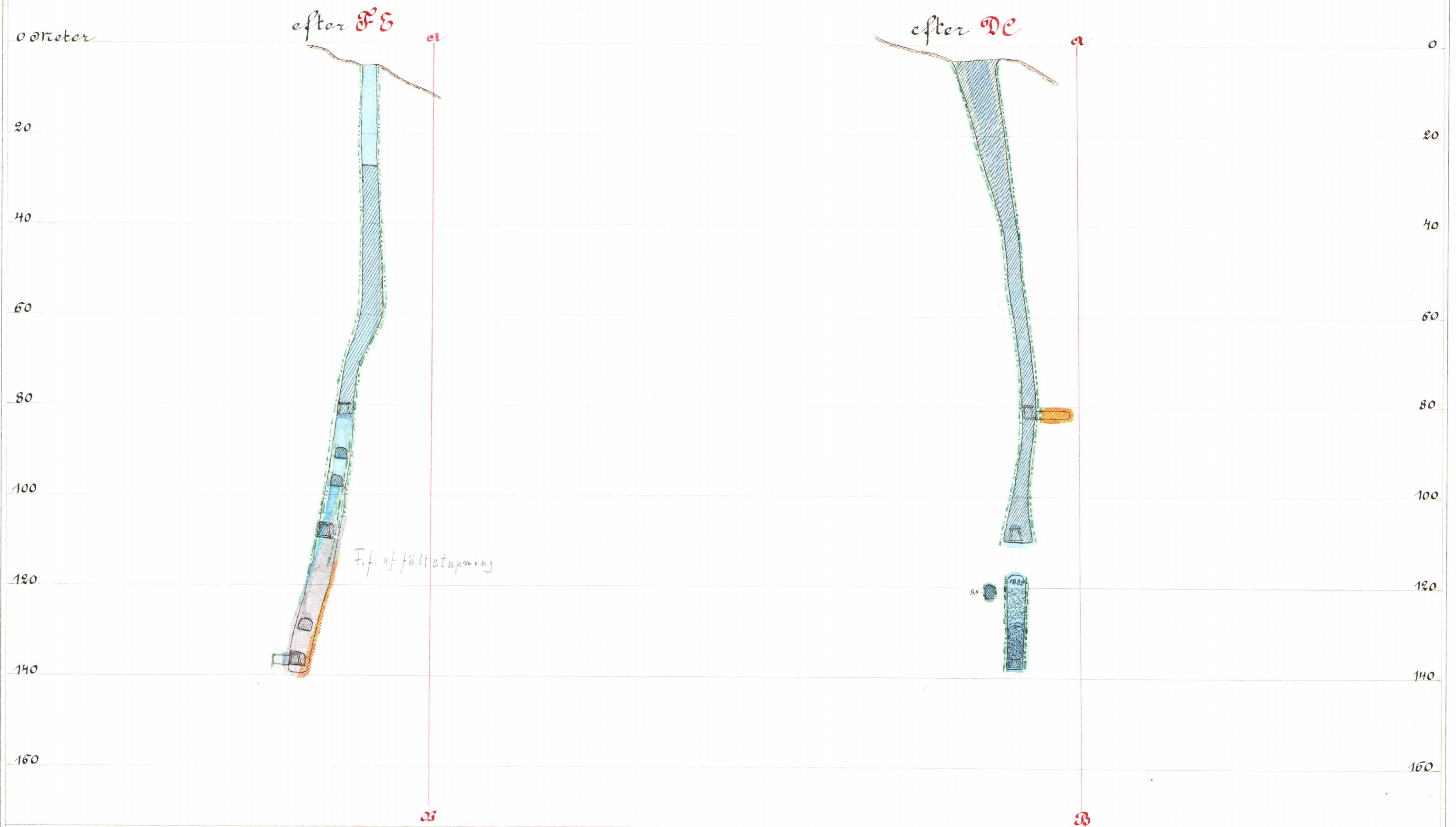
140

160

180



Tvärprofiler



Holmgrafvättet.

Fältet är beläget i Grythytted socken och Örebro län. Det belades första gången med utmål 1833. När det sedermera blef öfvergifvet och sånast framgår deraf, att det 1845 inmålades och 1854 å nys inmålades utmål. Dera grubbor är här sedermera upptagna på ett och samma åt nordnordost strykanv malmlager, hvilket är beläget i västra sluttningen af en ned emot Svartelfven stupande bergskjöf och endast 20 meter från elfven, som här bildar ett mindre vattenfall, hvilket hemmas drifkraft till uppföringsverken. Emellan grubborna och elfven pågår för närvarande byggnaden af Carlsof-Grythyttedens järnväg. Afståndet till Elfvastorps bruk, hvars intressenter äro delägare i fältet, och der malmen till större delen förbrukas, är endast 1 kilometer.

De inom fältet rådande bergarterna utgöras af en mörkgrå urbergskiffer, öfvervägande till sort hållfastskiffer eller hållfast med fullkomligt skåligt och splittigt brott; dolomitisk kalksten samt diorit. Sist nämnda best och hvar ett afynda bergart bildar den öster om fältet uppstigande bergskjöf, som härifrån sträcker sig ända till Solbergs- och Högbornafälten.

Den dolomitiska kalkstenen träffas vanligen på både söder om malmlaget och äger mycket olika måtlighet, vexlande från en eller annan meter till 10 meter och deröfver.

Malmen består af kalk- och klorit-skipper, i hvilka malmränder 0,5 till 1,5 meters bredt äro inbäddade. Vanligen ligga två eller

flera sidan vid delvis bredvid horrande så,
att en vestligare raut förtätnar längre åt norr
och en östligare längre åt söder. (tvärsnitt?)

Djupigheten, hvilken stundom varit ända till
6 meter märklig, begränsas vid sidorna af
talliga skolor, än ganska tunna, än ett par
meter tjocka samt så lösa och glatta, att malmen
icke utan fara för ras kan brytas i öppna
arbetsrum, utan måste utlagas medels tak-
brytning och igensättning.

Malmen består till större delen af en mycket
finkornig svartmaln. I grufvans södra del har
dock närmast liggandet vanligen förekommit
en raut af magnetitblandad blodsten.

De å generalprof af dessa malmer af G.
Nauckhoff¹⁸⁷³ och C. Carlsson 1881 utförda analyser
hafva gifvit följande kemiska sammansättning:

Jernoxidoxid —	31,70 %	55,51 %
Jernoxid —	36,04 "	4,00 "
Mangandioxid —	0,12 "	0,20 "
Kalkjört —	7,09 "	8,07 "
Kalkjört —	5,60 "	6,33 "
Lerpjört —	1,22 "	1,77 "
Kiselgräs —	15,04 "	18,30 "
Glödgränsförlost —	2,63 "	6,40 "

Den härnär beräknade järnhalten blir resp.

48,2 % och 43,0 % samt fosforhalten 0,018 och 0,036 %.
Käraf framgår, att Holmgrufvemalmen är en
föga rik och starkt kalkhaltig blodsten.

Af de inom utvälet brutna grufvorna är
ett endast Råp- och Storgrufvorna, hvilka, mest
hopbrutna, nått någon större längd och ett anse-
ligt djup. Djupet är 140 meter, och längden, som

upptäckt är öfver 100 meter, har mot djupet allt
mera afläpits, emedan malmlagets södra gräns
fallit i fält mot norr, under det den norra
bibehållet sig mera upprätt.

För bredande af tillbörlig säkerhet vid gruf-
brytningen har hela södra delen af grufvan —
med undantag af de treuno på ca 30 meters
afstånd öfver horrande inbyggda brikorterna —
blifvit igenfylld med gråbryg och uppfordrings-
skaktet på alla sidor kringbyggd med timmer.

Ur grufvan har under 11 månader af 1887
uppfordrats 3.580 ton bryg, hvarur erhållits 1.725
ton maln. Malnhalten af det uppfordrade be-
get har således varit 48 procent. Enär emel-
lertid vid grofstämningen i grufvan en stor
del af gråbriget der kvarlemnats, har maln-
procenten af det brutna berget utan tvifvel
 varit mycket mindre än den oförändrade.

Bångbro den 16 december 1887

Birger Santesson.